

The “East coast rivers”

Jan en Annelies Huisman

Hier volgt een verslagje van onze vakantietocht in het plezierige zeiljacht de “Happy Hours”, deze keer richting Oost Engeland, met het doel enkele “East Coast Rivers” te bezoeken. Ze hebben er daar nogal wat van, maar ze zijn niet allemaal zo makkelijk te bevaren, dus blijft zo’n tocht wat ongewis en avontuurlijk.

De reis van Lelystad via IJmuiden naar Lowestoft was relaxed, er was wat weinig wind, maar we hebben toch een groot stuk kunnen zeilen. Lowestoft ligt pal West van IJmuiden en de stroom gaat zes uur Noord, zes uur Zuid en dan weer zes uur Noord, dus moet je een beetje opsturen om uiteindelijk na zo’n 20 uur precies ter plekke aan te komen. We kozen deze keer voor vertrek van IJmuiden in de middag, dan kom je de volgende dag bij daglicht aan en dat is prettiger in verband met de zandbanken voor Lowestoft. Er was wel wat scheepvaart op de Noordzee, maar merkwaardigerwijs juist niet in de officiële routes (de “shipping lanes”), maar juist daar buiten. We moesten ’s nachts twee keer uitwijken voor een groot schip.

In Lowestoft zijn we voor ons doen lang gebleven. We hebben per vouwfiets en trein de omgeving verkend, die veel mooier is dan we ooit wisten omdat we vroeger geen fietsjes hadden en eigenlijk alleen maar de havens zagen. Wel moet je wennen aan het Engelse spoorwegsysteem. Er kan op de verwachte tijd een trein komen, maar zeker is dat nooit. Ook dat heeft zeker iets avontuurlijks. We zijn per fiets onder andere naar Southwold gegaan, daar is ook een rivier(tje) dat we op onze lijst hadden staan. Omdat er alleen krakkemikkige steigers zijn er er veel stroom loopt hebben we het maar bij een bezoek per fiets gelaten. Dat gold ook voor de rivier de Alde, waar we wel veel modder maar geen aanlegmogelijkheden zagen. Aldeburgh is overigens een prachtig stadje.

Na Lowestoft zijn we via Harwich naar de River Orwell gevaren. Ook daar zijn we lang gebleven, eerst in een jachthaven en later nog op een meerboei (een “mooring”) op de rivier. Dat laatste is zeer genoeglijk, je ligt midden in de natuur en je schip draait met elk tij om, zodat je een wisselend uitzicht hebt. Lezen, genieten van het niks doen, dat is het wel zo’n beetje. Aangezien we met twee schepen waren en onze vrienden Gerrit en Ineke Jansen 50 meter verderop aan een mooring lagen, hadden we af en toe een veerdienst, bestaande uit onze rubberboot aan een lang touw. We wachtten dan tot de stroom de goede kant op ging en lieten ons bootje naar de burens drijven. Dat kwam natuurlijk niet altijd goed uit. Eenmaal wilden wij na een copieus maal bij G+I weer naar ons schip terugkeren, maar de stroom was zo sterk dat we nog drie uur hebben moeten wachten voordat we er tegen in konden roeien. Dat werd dus een lange Happy Hour.

Na de Orwell volgde de River Deben. Dat is een prachtige rivier die bij de monding in zee zeer nauw en ondiep is, maar eenmaal binnen vaar je in een prachtig landschap. De eindbestemming is Woodbridge, waar de rivier geheel droogvalt, maar waar ze een haven gemaakt hebben met een drempel er voor. Het is dus een kwestie van op tijd bij de monding aankomen (tegen hoogwater), flink doorvaren de rivier op, dan heb je nog genoeg water om over de drempel het haventje in te kunnen. Er loopt een stevige stroom en er liggen overal schepen aan hun mooring, dus is het goed uitkijken waar je moet varen. Ook dat is gelukt, hoewel we op de terugreis wat te laat bij de monding kwamen. Er stond toen zeer weinig water en er liepen nogal wat golven, zodat het ons dun door de broek ging. Je verwacht elk ogenblik een harde klap op zo’n grindbank, waarbij je denkt aan wat er in de vaarwijzer staat: *“de navigatie op deze plaats vereist sterke zenuwen en een fout betekent meestal verlies van het schip”*. Een foto van die doorvaart heb ik nu als screensaver op mijn PC, zodat ik elke dag herinnerd word aan het feit dat zonder geluk niemand wel vaart.

Na deze ervaring waren we toe aan een paar rustige dagen, gemeerd aan een mooring op de River Stour. Ook een prachtige rivier, maar veel breder dan de Deben en: met water onder de kiel!

Tot besluit van onze East Coast Rivers tocht gingen we nog een paar dagen naar een jachthaven bij Ipswich op de Orwell, van waaruit we mooie tochten fietsten, onder andere naar Manningtree.

De terugreis ging weer via Lowestoft en daarna pal Oost. Met een mooi windje waren we weer in 20 uur aan de andere kant. Daarna is het naar Lelystad nog maar een rukkje. Daar wachtten kou, regen, futen met jongen op hun rug en een gezellige barbecue als afsluiting van onze vakantie.

Het was een ontspannen vakantie, waarin we veel gezien hebben dank zij onze vouwfietsjes, waarin we niet zo ver gevaren zijn als in andere jaren, maar juist daardoor hadden we overal tijd voor. Engeland blijft voor ons een heerlijk vakantie-land, al is het wel erg duur geworden.

Grindbanken voor de monding van de River Deben